

Warszawa, dnia 21 lutego 2024 r.

DR.8361.242.2023

DECYZJA PO.47.ZSE.5.2024.KS

Na podstawie art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c, art. 92 pkt 5 i 6 oraz art. 93 ust. 2 i ust. 5 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1622, ze zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775, ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza przedsiębiorcy

Piotrowi Mizakowi

prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą:

Piotr Mizak "PComp 3000"

karę pieniężną w wysokości **5 000 zł** (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niewykonania obowiązków określonych w art. 37 ust. 4 w zw. z art. 37 ust. 1-3 oraz art. 39 pkt 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

W toku kontroli w punkcie sprzedaży "PComp 3000" przy ul. Pięknej 34 w Kozienicach, gdzie ww. przedsiębiorca, będący dystrybutorem, udostępnia na rynku sprzęt elektryczny i elektroniczny stwierdzono niewykonanie obowiązków informacyjnych określonych w art. 37 ust. 4 w związku z art. 37 ust. 1-3, a także art. 39 pkt 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

UZASADNIENIE

W dniach 20-24.11.2023 r. inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie Delegatura w Radomiu, przeprowadzili kontrolę przedsiębiorcy Piotra Mizaka prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: Piotr Mizak "PComp 3000".

W toku kontroli, w należącym do ww. przedsiębiorcy punkcie sprzedaży "PComp 3000" przy ul. Pięknej 34 w Kozienicach, gdzie przedsiębiorca udostępnia na rynku sprzęt elektryczny i elektroniczny stwierdzono brak umieszczania informacji dotyczących:

- nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany,
- nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony,
- nieodpłatnego przyjęcia w jednostce handlu detalicznego lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych przez dystrybutora prowadzącego tę jednostkę handlu o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt

19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Powyższe narusza przepisy art. 37 ust. 4 w zw. z art. 37 ust. 1-3 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Ponadto w toku kontroli stwierdzono brak umieszczenia w ww. sklepie w widocznym miejscu informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził:

Zgodnie z definicją wskazaną w art. 4 pkt 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, dystrybutorem jest osoba fizyczna, jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej lub osoba prawna w łańcuchu dostaw, która udostępnia na rynku sprzęt.

Stosownie do art. 4 pkt 17 ww. ustawy, przez udostępnienie sprzętu rozumieć należy dostarczanie sprzętu w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub używania na terytorium kraju w ramach działalności gospodarczej, odpłatnie lub nieodpłatnie.

W myśl art. 37 ust. 4 ww. ustawy, dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w ust. 1-3. Dystrybutor udostępniający na rynku sprzęt za pomocą środków porozumiewania się na odległość jest obowiązany do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu.

Zgodnie z art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

W myśl przepisu art. 39 pkt 2 ww. ustawy, dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, iż kontrolowany przedsiębiorca Piotr Mizak prowadzący działalność gospodarczą pod firmą: Piotr Mizak "PComp 3000", poprzez brak umieszczenia w widocznym

miejscu w punkcie sprzedaży "PComp 3000" przy ul. Pięknej 34 w Kozienicach informacji wskazanych w art. 37 ust. 1-3, naruszył art. 37 ust. 4 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Ponadto poprzez brak umieszczenia informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, naruszył art. 39 pkt. 2 ww. ustawy.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto wbrew przepisowi art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3, lub kto udostępniając na rynku sprzęt za pomocą środków porozumiewania się na odległość nie przekazuje tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu.

Zgodnie z art. 91 pkt 26 lit. c ww. ustawy, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto wbrew przepisom art. 39 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - nie przekazuje tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu.

W myśl art. 93 ust. 2 ww. ustawy administracyjne kary pieniężne za naruszenia przepisów, o których mowa w art. 91 pkt 22-26 wymierza, w drodze decyzji, właściwy Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej.

W związku z powyższym 25.01.2024 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 61 § 1 i § 4 kpa, zawiadomił kontrolowanego przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej przewidzianej w art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. W zawiadomieniu stronę pouczone o przysługującym jej prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów.

Strona w piśmie z 08.02.2024 r. wniosła o umorzenie postępowania w sprawie oraz z daleko posuniętej ostrożności wniosła również o przesłuchanie korespondencyjne w charakterze świadka p. [REDAKTOWANE]. Ponadto wyjaśniła, iż informacja dla klientów o możliwości pozostawienia zużytego sprzętu umieszczona była na biurku handlowym, jednakże pod koniec października była u przedsiębiorcy zmiana wyposażenia meblowego i kartka ta w natłoku różnych spraw nie została ponownie umieszczona. Jako potwierdzenie przedsiębiorca przedstawił dowód zakupu biurek. Przedsiębiorca podkreśla, iż nie było to działaniem celowe, a brakująca informacja została zamieszczona na ścianie. Dodatkowo poinformował, iż zawsze przyjmował od klientów sprzęt zużyty lub do utylizacji. Przedsiębiorca wyjaśnił również, że nie jest dystrybutorem, a jedynie sprzedawcą detalicznym.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej informuje, że odpowiedzialność wynikająca z popełnienia deliktu administracyjnego ma charakter obiektywny. Okoliczności towarzyszące naruszeniu prawa, takie jak wina czy umyślność nie mają wpływu na prowadzenie postępowania administracyjnego ani na jego rozstrzygnięcie. Tym samym przyczyna powstania nieprawidłowości wskazana przez stronę – zmiana wyposażenia meblowego - nie ma wpływu na przypisanie jej odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków informacyjnych wynikających z ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. W toku kontroli jednoznacznie stwierdzono stan naruszający przepisy prawa, co jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary. Przepis art. 37 ust. 4 ww. ustawy obowiązuje, aby wymagane

informacje były umieszczone w widocznym miejscu. Strona winna dostosować prowadzone prace tak, aby jednocześnie spełniać wymagania przepisów prawa. Powyższe nie jest okolicznością wyłączającą odpowiedzialność – działaniem siły wyższej. W odniesieniu do argumentu strony, iż nie jest ona dystrybutorem a jedynie sprzedawca detalicznym organ wyjaśnia, że zgodnie z art. 4 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym przez dystrybutora rozumie osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej lub osobę prawną w łańcuchu dostaw, która udostępnia na rynku sprzęt; dystrybutor może być jednocześnie wprowadzającym sprzęt. Natomiast zgodnie z art. 4 pkt 17 ww. ustawy poprzez udostępnienie na rynku - rozumie się dostarczanie sprzętu w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub używania na terytorium kraju w ramach działalności gospodarczej, odpłatnie lub nieodpłatnie. Biorąc pod uwagę ww. przepisy prawa przedsiębiorcę należy uznać jako dystrybutora. Ponadto w ocenie organu przesłuchanie korespondencyjne w charakterze świadka ██████████ nie znajduje uzasadnienia. Należy bowiem zauważyć, że stan faktyczny ustalony w sprawie nie budzi wątpliwości. W toku kontroli stwierdzono jednoznacznie naruszenie ww. obowiązków, a protokół kontroli nie został jakkolwiek podważony – jest więc w pełni wiarygodnym dowodem opisującym stan faktyczny. Warty odnotowania jest również fakt, iż strona w swoich wyjaśnieniach również nie podważa, iż w punkcie sprzedaży, w dniu kontroli brak było wymaganych przepisami informacji. Organ informuje, że okoliczność naprawienia naruszenia prawa została wzięta pod uwagę przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej.

Zgodnie z art. 93 ust. 3 ww. ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, przy ustalaniu wysokości kary, uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj naruszenia, zakres naruszenia, okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość kary wziął pod uwagę przesłanki zawarte w art. 93 ust. 3 ww. ustawy i zważył, co następuje:

Stopień szkodliwości naruszenia:

Kontrolowany przedsiębiorca będący dystrybutorem nie spełnił obowiązków informacyjnych, tj. nie umieścił w punkcie sprzedaży w widocznym miejscu informacji o: nieodpłatnym odbiorze zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży i miejscu dostawy tego sprzętu; nieodpłatnym przyjęciu w jednostce handlu detalicznego o określonej powierzchni lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, punktach zbierania zużytego sprzętu. Niespełnienie przez przedsiębiorcę ww. obowiązków informacyjnych utrudnia konsumentom zapoznanie się z informacjami odnośnie przysługujących im uprawnień w stosunku do odbioru zużytego sprzętu, a co za tym idzie może naruszać zasady gospodarowania zużytym sprzętem. Konsumentom pozbawieni byli informacji dotyczącej punktów zbierania zużytego sprzętu, przez co mogli nie mieć świadomości o istnieniu tychże punktów i niezgodnie z przepisami prawa rozporządzać zużytym sprzętem.

Rodzaj i zakres naruszenia:

Naruszony został przepis art. 37 ust. 4 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym tj. brak umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy. Ponadto naruszony został przepis art. 39 pkt 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, poprzez brak umieszczenia w jakiegokolwiek formie, w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży, informacji o punktach zbierania zużytego

sprzętu. Naruszenie ww. przepisów jest istotne z punktu widzenia konsumenta, a także z punktu widzenia zasad gospodarowania odpadami.

Okres trwania naruszenia:

Nieprawidłowości stwierdzono w toku kontroli rozpoczętej 20.11.2023 r. Natomiast przedsiębiorca w piśmie z dnia 08.02.2024 r., poinformował, iż brak uwidocznienia wymaganych informacji trwał od końca października. Przedsiębiorca w toku kontroli podjął dobrowolne działania naprawcze mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości tj. umieścił brakujące informacje w miejscu widocznym i ogólnie dostępnym.

Dotychczasowa działalność podmiotu:

W oparciu o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, ustalono, że przedsiębiorca rozpoczął wykonywanie działalności gospodarczej 15.10.1999 r. Organ nie stwierdził wcześniejszego naruszenia przez stronę przepisów o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

W ocenie organu nie zachodzą okoliczności wskazane w art. 93 ust. 4 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, które uzasadniałyby umorzenie przedmiotowego postępowania administracyjnego. Przepis ten przerzuca ciężar przedstawienia dowodów na stronę postępowania. Strona nie przedstawiła w toku postępowania administracyjnego żadnych dowodów, których ocena wskazywałaby na wystąpienie okoliczności wskazanych w ww. przepisie. Zakładając nawet inicjatywę dowodową dokonywaną z urzędu, brak jest w zgromadzonym materiale dowodów, które wskazywałyby na wystąpienie przesłanek określonych w ww. przepisie, które obligowałyby organ do umorzenia postępowania administracyjnego. Przepis ten odnosi się do stanu poprzedzającego powstanie naruszenia prawa, a strona w wyjaśnieniach opisuje czynności podjęte w czasie, gdy naruszenie prawa było już stwierdzone. Powyższy przepis nie ma więc zastosowania do działań, które zostały wskazane przez stronę w przesłanym piśmie.

W ocenie Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej nie zachodzą w przedmiotowej sprawie okoliczności uzasadniające odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wskazane w art. 189f § 1 pkt 1 kpa. Pomimo faktu zaprzestania naruszania prawa, waga naruszenia prawa nie może zostać uznana za znikomą. Strona naruszyła istotne obowiązki informacyjne, dzięki którym konsumenci mogą zapoznać się z przepisami prawa dotyczącymi ich uprawnień związanych z zużytym sprzętem, a także dzięki którym mogli określić miejsce zbierania zużytego sprzętu. Brak tych informacji mógł spowodować niezgodne z przepisami gospodarowanie przez konsumentów zużytym sprzętem. Ponadto nie ma zastosowania w przedmiotowej sprawie regulacja przepisu art. 189f § 1 pkt 2 kpa, gdyż za to samo zachowanie na stronę nie została uprzednio nałożona żadna z sankcji wskazanych w tym przepisie. Nie jest również możliwe zastosowanie odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 2 kpa, który stanowi, że w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających: usunięcie naruszenia prawa lub powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia. Zgodnie z art. 189f § 3 kpa, organ administracji publicznej w przypadkach, o których mowa w § 2, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli strony przedstawiły dowody, potwierdzające wykonanie postanowienia. Organ zauważa, że charakter naruszeń, jakiej

dopuszcza się strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia. Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Wskazać przy tym należy, że usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 25.07.2019 r., sygn. akt VI SA/Wa 991/19). W przedmiotowej sprawie, przedsiębiorca zaprzestał naruszenia, jednakże nie usunął skutków naruszenia prawa, albowiem zaistniałe naruszenie prawa, stwierdzone w toku kontroli, nieodwracalnie pozbawiło pewną grupę konsumentów prawa do uzyskania przysługujących im istotnych informacji. Brak tych informacji mógł spowodować niezgodne z przepisami gospodarowanie przez konsumentów użytym sprzętem.

Zgodnie z art. 92 pkt 5 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o użytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, administracyjna kara pieniężna, w przypadku, o którym mowa w art. 91 pkt 26 wynosi od 5 000 zł do 500 000 zł. Zgodnie zaś z art. 92 pkt 6 ww. ustawy, administracyjna kara pieniężna, w przypadku, o którym mowa w art. 91 pkt 25 wynosi od 5 000 zł do 300 000 zł.

Zgodnie z art. 93 ust. 5 ww. ustawy, w przypadku stwierdzenia w czasie jednego postępowania kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Mając na uwadze powyższe oraz przesłanki określone w art. 93 ust. 3 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o użytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, iż przedsiębiorcy Piotrowi Mizak prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą: Piotr Mizak "PComp 3000" z uwagi na niewykonanie w punkcie sprzedaży "PComp 3000" przy ul. Pięknej 34 w Kozienicach obowiązków określonych w art. 37 ust. 4 w zw. z art. 37 ust. 1-3, a także w art. 39 pkt 2 ww. ustawy, należy wymierzyć karę pieniężną przewidzianą w art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c ustawy z dnia 11 września 2015 r. o użytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, w najniższej wysokości, tj. 5 000 zł.

W związku z powyższym Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 93 ust. 6 i 7 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o użytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, karę pieniężną w kwocie **5 000 zł** stanowiącą dochód budżetu państwa, strona powinna wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie: **NBP O/O Warszawa Nr 59 1010 1010 0006 0622 3100 0000**, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

W myśl art. 94 ww. ustawy, w sprawach dotyczących administracyjnych kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2023 r. poz. 2383 ze zm.). Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa, od której zgodnie z art. 53 § 1 ww. ustawy naliczane są odsetki za zwłokę.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1706, ze zm.), art. 127 § 1 i § 2 oraz art. 129 § 1 i § 2 kpa, od niniejszej decyzji stronie postępowania służy prawo

odwołania się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Sienkiewicza 3, 00-015 Warszawa.

Z up. Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej

Agnieszka Cieślik

Z-ca Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej

/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. p. [REDACTED]
2. aa. [REDACTED]